

Lulajże, Jezuniu

sł. Anonim XVII w.
muz. Anonim XIX w.

Andante

1. Lu - laj - że, Je - zu - niu, mo - ja pe -
2. Zam - knij - że znu - żo - ne pła - czem po -
3. Lu - laj - że, pię - kniu - chny mój a - nio -

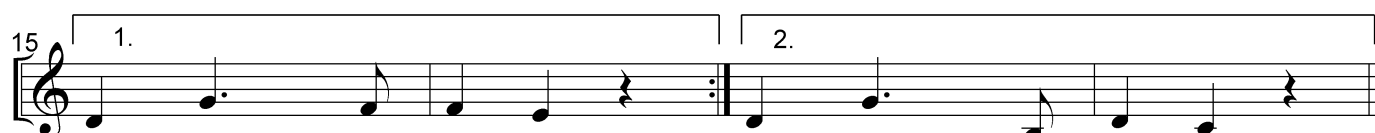
reł - ko, lu - laj, u - lu - bio - ne
wicz - ki, u - tul - że ze - mdło - ne
łecz - ku, lu - laj - że, ma - luch - ny

me pieś - ci - deł - ko. Lu - laj - że, Je - zu - niu,
łka - niem us - tecz - ki. Lu - laj - że, Je - zu - niu...
świa - ta kwia - tecz - ku. Lu - laj - że, Je - zu - niu...

Lu - laj - że, Lu - laj, a ty go, Ma - tu - lu,

w płą - czu u - tu - laj. w płą - czu u - tu - laj.

1. Lulajże, Jezuniu, moja perełko,
lulaj, ulubione me pieścidełko.
Lulajże, Jezuniu, lulajże, lulaj,
a ty go, Matulu, w płaczu utulaj.

2. Zamknijże znużone płaczem powieczki,
utulże zemdlone łkaniem usteczki.
Lulajże, Jezuniu...

3. Lulajże, pięknuchny mój aniołeczku,
lulajże, maluchny świata kwiateczku.
Lulajże, Jezuniu...